

GONIEC KRAKOWSKI

CENY OGŁOSZEŃ: Po tekście 1 mm w 1 szerebie (szer. szp. 22 mm) 36 gr. W tekście 1 mm w 4 szerebie (szer. szp. 69 mm) 3.— Zł. Drobne za słowo 24 gr. Pierwsze słowo tłusty druk (najwyżej 3 słowa) 40 gr.

Rok II.

Nr. 139.

Kraków, środa 19 czerwca 1940 r.

Nadesłane, a nie zamówione przez Redakcję rekultywy będą zwracane autorom jedynie wówczas, gdy dołączone zostaną znaczki pocztowe na opłacenie przesyłki zwrotnej. Prenumerata miesięczna 4.50 Zł., z odnośnikiem do domu 5 Zł.

Francja składa broń!

Marsz. Petain prosi o podanie warunków.

Główna kwatera wodza 17 czerwca. Prezes nowo utworzonej rady francuskich ministrów marsz. Petain oświadczył w przemówieniu radiowym, skierowanym do narodu francuskiego, że Francja musi obecnie złożyć broń.

Wskazał on przytem na podjęte już kroki, celem zawiadomienia rządu Rzeszy o tem postanowieniu i ustaleniu warunków, pod którymi Rzesza niemiecka byłaby gotowa uwzględnić życzenia francuskie.

Führer odbędzie z królewsko-włoskim premierem Benito Mussolinim konferencję, na której zostanie zbadane stanowisko obydwu państw.

Światowe echa oświadczenia marsz. Petain.

Kraków, 18 czerwca. Oświadczenie nowego premiera francuskiego marszałka Petain, złożone narodowi francuskiemu, że obecnie Francja musi złożyć broń i wzmiłanka o pertraktacjach z Niemcami, wywołały w całym świecie olbrzymie wrażenie.

Oświadczenie marsz. Petain wywołało przynębiające wrażenie

w Anglii.

W Londynie ludność na wiadomość o złożeniu broni przez wojska francuskie, została ogarnięta paniką.

Na opinii publicznej

w Rosji Sowieckiej

ostatnie doniesłe wydarzenia wywarły również wielkie wrażenie. Moskiewskie koła polityczne są zdania, że prośba Petain'a o warunki pokoju jest równoznaczna z wojskowem i politycznem załamaniem się Francji. Narazie nie można jeszcze przewidzieć następstw tego wydarzenia.

W Sztokholmie

i innych miastach szwedzkich wiadomość ta rozszerzyła się z błyskawiczną szybkością. Szerokie koła wojskowe są zdania, że po ciężkich porażkach dowództwa francuskiego nie pozostało nic innego, jak tylko wydanie rozkazu do złożenia broni. „Aftonbladet” oświadcza, iż przed rządem Petain-Weygand stoi obecnie zadanie wyszukania drogi wśród chaosu, do którego doprowadziła polityka mocarstw zachodnich.

Niemniejsze jest wrażenie

w Norwegii.

Widzi się tam, że wbrew wszystkim usiłowaniom angielskim, zmierzającym do upiękśnienia sytuacji, nie należy obecnie wątpić w ostateczne zwycięstwo Niemiec. Po ostatnich wydarzeniach propaganda angielska w Norwegii straciła wszystkie swoje wpływy. Już nikt nie wierzy agentom londyńskiej centrali propagandowej.

W Danii

gdzie również wyczerpująco omawia się

doniesienia nadzwyczajne o kroku Petain'a, zmierzającym do ratowania Francji i narodu francuskiego, panuje przekonanie, że odpowiedzialni mężowie stanu we Francji nie mogli uczynić nic lepszego, jak złożyć broń. Armia niemiecka zdobyła sobie wielkie uznanie wśród ludności duńskiej.

W Holandji

opinia jest przekonana, że obecnie we Francji chodzi o coś więcej, jak o załamanie się wielkiej potęgi, że tym razem chodzi o upadek systemu. Zapatrywanie to reprezentuje przede wszystkim „Telegraaf”. Na temat powodów porażki Francji wyjaśnia pismo, że obecnie można tylko porównać, jakie miejsce w sercach narodu niemieckiego zajmie Kanclerz Rzeszy, a jakie uczucia posiada naród francuski w odniesieniu do postaci tego rodzaju co Reynaud i inni jego współpracownicy.

Prasa rzymska

zajmuje się rzeczą bardzo żywo wojakową porażką Francji i zaznacza, że obecnie przechodzi przez Francję potężna

fala nienawiści do Anglii. Fakt, iż Reynaud został zmuszony do ustąpienia, można było przewidzieć. Szybka decyzja Petain'a oszczędziła jedynie cierpienie narodowi francuskiemu.

Ciekawą jest reakcja, jaką wiadomość o złożeniu broni przez Francję wywołała

w Stanach Zjednoczonych.

Podniecenie jest jeszcze większe, niż w dniu rozpoczęcia wojny. Także i w Ameryce szerokie koła ludności zaczynają orjentować się w splocie wydarzeń, który doprowadził do porażki Francji.

Wydarzenia, które miały miejsca na froncie zachodnim przekonują nawet koła niechętnie Niemcom o niebywałej sile uderzenia armii niemieckiej i o jej genialnem dowództwie. — W tych warunkach skończyła się właściwie rola interwencjonistów w Ameryce. W związku z powyższem zasluguje na uwagę fakt, że wielka mowa słynnego lotnika transoceanicznego pułkownika Lindbergha podzielała otrzewiająco na pewne rozpalone głowy w Stanach Zjednoczonych.

Potężna fala nienawiści do Anglii we Francji.

Doniesienia prasy włoskiej.

(!!) Rzym, 18 czerwca. Rzymska prasa żywo omawia gwałtowną zmianę nastrojów politycznych we Francji, której wytłumaczenia szukać należy nie w klęsce wojskowej, ale przede wszystkim w gwałtownej fali nienawiści do Anglii, jaką objęta została cała Francja.

Pod naciskiem klęski wojskowej, pogarszającej się z godziny na godzinę, a która już zamieniła się w katastrofę, wydarzenia polityczne, jak pisze „Popolo di Roma”, biegną w niepowstrzymanym pędzie. Reynaud będący reprezentantem, a nawet

niewolnikiem w rękach angielskich podlegający wojennym, został zmuszony do ustąpienia po wykonaniu szeregu nieharmonizowanych manewrów, w których znajdował pomoc Churchilla, usiłującego w dalszym ciągu utrzymać swoją tyrańską władzę nad Francją, krwawiącą już z powodu egoizmu angielskiego.

Bezpośrednie przyczyny zmiany rządu zbiegły się z wystąpieniem na jaw formalnej nienawiści, jaką naród francuski i armja palają przeciwko sprzymierzeńcom angielskim.

Wszyscy obecnie zdają sobie sprawę z tego, że Francja, podobnie jak Polska, Norwegja, Belgja i Holandja została złożona na krwawym ołtarzu brytyjskiego imperjalizmu. Zmiana scenarii politycznej nastąpiła w momencie, kiedy opór wojskowy został ostatecznie złamany. Potężna ofensywa niemiecka uzyskała w ciągu nocy takie sukcesy, że dalszy opór francuski wydaje się więcej jak problematyczny.

Pod tytułem „Najbardziej dramatyczny dzień w historii Francji” opisuje „Messagero” toczące się błyskawiczne wypadki, które przyniosły tragiczne przebudzenie dla Francji i wykazały narodowi francuskiemu, że Anglja oszukiwała i okłamywała go. Zmiana rządu wskazuje z największym prawdopodobieństwem na ostateczne załamanie się.

Wrażenie w Londynie.

Berlin, 18 czerwca. Za pierwszą oficjalną reakcją Anglii na wiadomość o wydarzeniach we Francji uznać należy przemówienie Churchilla, który w poniedziałek oświadczył, że walka będzie prowadzona dalej po złożeniu broni przez Francję.

Pozatem wiadomość o złożeniu broni przez armję francuską podzielała wprost katastrofalnie na londyńską opinię publiczną. Mieszkańców Londynu ogarnęła prawdziwa panika. Na ulicach, przede wszystkim zaś przed domem na Downing Street 10, zbierają się tłumy ludzi, którzy dyskutują w najwyższym podnieceniu. — Jak opowiadają neutralni obserwatorzy, nie było w dziejach Wielkiej Brytanii równie ponurego dnia, jak poniedziałek 17 czerwca. Oniemiały i z trudem wstrzymując łzy, przyjął wiadomość o załamaniu się swego ostatniego sojusznika obywatel angielski.

Rozmowy Mussoliniego z min. Ciano.

Rzym, 18 czerwca. Włoski prezes rady ministrów Mussolini przeprowadził w poniedziałek dłuższą rozmowę z ministrem spraw zagranicznych hr. Ciano, który natychmiast po ogłoszeniu najnowszych komunikatów z Francji powrócił samolotem do Rzymu.

W dobrze poinformowanych kołach politycznych przyjmuje się, że spotkanie między Hitlerem a Mussolinim dojdzie do skutku już w najbliższej przyszłości.

W cieniu wielkich wydarzeń.

Kraków, 18 czerwca.

Francja składa broń! Te trzy słowa wstrząsnęły w poniedziałek całym Krakowem. Na ulicach widziało się zatrośnięte twarze. Pocóż były wszystkie nasze ofiary, czemuż złożyliśmy na ołtarzu poświęcenia życie tysięcy naszej młodzieży, skoro do tego, iż także Francja podzieliła los Polski? Takie oto pytania stawiano sobie powszechnie, szukając na nie odpowiedzi.

Musimy się cofnąć wstecz. Kampania wojsk niemieckich przeciw Polsce rozpoczęła się w dniu 1 września 1939 r. Ostatni żołnierz polski przestał się bić w dniu 6 października. A zatem 36 dni trwał opór armii polskiej, skazanej na własne siły, armii, która w decydującym momencie otrzymała wiadomość o wkroczeniu wojsk rosyjskich do wschodnich połaci państwa.

Kampania wojsk niemieckich przeciwko Francji rozpoczęła się w dniu 10 maja. Tę datę musimy uznać za punkt wyjściowy, gdyż poprzednia akcja wojsk niemieckich nie była bezpośrednio skierowana przeciwko Francji. W dniu 17 czerwca marszałek Petain, obrońca Verdun, bohater wojny światowej, świadek wojny niemiecko-francuskiej z lat 1870—1871 zwrócił się do rządu Rzeszy Niemieckiej, oświadczając złożenie broni. A zatem kampania niemiecka przeciwko Francji trwała 37 dni.

Wymowne porównanie!

Jeden z dzienników zagranicznych pisał w październiku w swym wydawie z marsz. Rydzem-Śmigłym, że ten miał oświadczyć, iż był gotów do złożenia broni już w kilka dni po rozpoczęciu wojny z Niemcami. Na krok ten nie pozwolili doradcy mocarstw zachodnich, twierdząc, że chociażby cała Polska zostanie zajęta przez wojska niemieckie, to jednak nadzieja, że w którymś momencie się do problemu polskiego.

Dzisiaj ci sami doradcy składają broń. Gdzież są te wielkie obietnice, które nam składano? Kto dotrzyma zobowiązań, złożonych przez panów Daladiera i Reynauda? Czy tylko dlatego powołano marszałka Petaina na stanowisko szefa rządu francuskiego, aby móc przejść do porządku dziennego nad tem, co powiedzieli jego poprzednicy?

Francja ratuje swoje resztki. Francja zdaje sobie sprawę z tego, że jej ludność zmniejsza się i że dalsze prowadzenie wojny mogłoby doprowadzić do katastrofy, mogłoby zakończyć się upadkiem narodu francuskiego do rządu małych, nie znaczących na arenie europejskiej państw.

Mimo tego rozgoryczenia, mimo rozpacz — wzbiera w nas poczucie dumy. Odpowiedzieliśmy godnie tradycjom naszego narodu. Żołnierz polski pozostał rycerzem „sans peur ni reproche”, podobnie jak rycerzami „bez zmyły i skazy” byli żołnierze Kościuszki, legionści Dąbrowskiego, jak byli nimi bohaterowie pułków polskich w służbie Napoleona. Żołnierz nasz walczył do końca, mimo, że koniec ten był równoznaczny z klęską, równoznaczny ze zniszczeniem samodzielnego bytu państwowego, walczył dlatego, że się do tej walki po żołniersku zobowiązał.

A teraz myślimy naszą wybiegą w przyszłość. Co stanie się teraz, kiedy cała propaganda angielsko-francuska załamala się? Kiedy szumne obietnice panów Chamberlaina, Daladiera i Reynauda rozwiązały się, a na ich miejsce otrzymaliśmy spokojne żołnierskie oświadczenie oświadczonego w bojach marszałka Petaina: Francja dalej walczyć nie może.

Cóż powie dzisiaj Francja zarówno tym Polakom, którzy pozostali w kraju i wierzyli i nadal obietnicom mocarstw zachodnich, co powie tym, którzy, złudzeni równie pięknie brzmiącymi obietnicami — wyjechali zagranicę i utworzyli t. zw. emigracyjny rząd polski wokół osoby gen. Sikorskiego? Wielki jest zawód, jaki przeżywa dzisiaj Francja, ale jeszcze większy zawód przypaść w udziale narodowi polskiemu.

W tej rozterce można tylko wskazać na kilka myśli przewodnich, które dzisiaj nasuwają się nam z nieodpartą siłą. Musimy przecież wspomnieć, że naczelnym hasłem Hitlera było zniweczenie niesprawiedliwości, jaką narzucił Europei traktat Wersalski. Hitler poznał dokładnie błąd, jakie zawierał traktat i zdawał sobie sprawę, że niesprawiedliwość, wyrządzona tym traktatem, musi się zemścić na ich autorach. Teraz, kiedy występuje sam jako zwycięzca, jako ten, który będzie dyktował warunki pokoju — można mieć nadzieję, że uniknie on błędów, jakie popełniły mocarstwa zachodnie, że będzie się starał uporządkować Europę w ten sposób, aby nikomu nie stała się krzywda. Można mieć nadzieję, że w tych problemach odpowiednio miejsce zajmie sprawa polska i że zostanie ona uregulowana w myśl tych założeń, które Kanclerz Rzeszy już niejednokrotnie wypowiadał.

Dzisiaj trudno jest niejednemu z nas chłodno i z ołówkiem w ręku rozstrząsać tego rodzaju sprawy. Zbyt wielki przeżyliśmy wstrząs, zbyt głęboko jesteśmy przejęci faktem walenia się w gruzy dawnego porządku. Ale nie ulega wątpliwości, że na gruzach dawnego ładu musi powstać nowa żyła. Takie jest odwieczne prawo natury i nie tego prawa nie zdola zmienić.

Orlean i Besancon w rękach niemieckich.

Główna Kwatera Wodza, 18 czerwca. — Naczelna komenda armii niemieckiej donosi:

Załamane armje francuskie cofają się wśród objawów silnego rozprężenia, sojgane ostro przez wojska niemieckie ku południowi i południowemu wschodowi. Tam, gdzie części armii usiłowały stawić zorganizowany opór — zostały odrzucone, ponosząc wielkie straty.

Dzięki śmiałości wypadów lotnego oddziału, dowodzonego osobiście przez dowódcę dywizji, udało się zająć Orlean i tamtejszy przejazd przez Loarę.

Flota powietrzna kontynuowała swoją niszczącą akcję przeciwko cofającym się oddziałom nieprzyjacielskim. Trafiono liczne mosty nad Loarą. Zwały kolumny, które zgromadziły się przed zburzonymi mostami, zostały zaatakowane bombami i ogniem karabinów maszynowych.

Posuwając się przez Burgundję i Langres wojska szybko zdobywają teren w kierunku południowym. Zdobyto tam dwa lotniska z 39 gotowymi do lotu samolotami, obłożonymi bombami.

Na południowy wschód od Besancon dotarły wojska niemieckie do granicy ewangelickiej, zamykając tem samem pierścieniem dookoła wojsk cofających się z Lotaryngji i Alzacji.

W północnej Lotaryngji wojska niemieckie zbliżają się od północnego zachodu do miasta St. Mihiel.

Wykorzystując wyłom w Linji Maginota na południe od Saarbrücken dywizja niemiecka, mimo stawianego w kilku miejscach zaciekłego oporu nieprzyjaciela, posuwają się szybko ku kanałowi łączącemu Ren z Marną. Zdobyto miasto Dieuze, Chateau-Salins i Saarburg.

Także i na zachodnim brzegu górnego Renu atak wojsk niemieckich poprzez kanał, łączący Ren z Rodanem zwycięsko posuwa się naprzód przez Wagozy.

W Alzacji flota powietrzna wspiera skutecznie podobnie jak i artylerja przeciwlotniczą działalność wojsk lądowych.

Fortyfikacje i umocnienia zostały obrzucone bombami najcięższego kalibru. Straty nieprzyjaciela w powietrzu wyniosły łącznie 8 samolotów, z czego 5 zostało zestrzelonych w walce powietrznej, a 3 przez artylerję przeciwlotniczą. Trzy własne samoloty zaginęły.

Niemieckie łodzie podwodne zatopili w ostatnich dniach ponad 100.000 ton. Jedną z łodzi podwodnych pod dowództwem kapłana-porucznika Frauenheima doniosła o zatopieniu 41.500 ton tonażu okrętowego, między innymi zatopiono parowiec „Wellington Star” pojemności 11.400 ton. Druga łódź podwodna pod dowództwem porucznika żeglugi morskiej Andraesa doniosła o zniszczeniu 53.000 ton, przyczem zniszczony został brytyjski krążownik pomocniczy „Carinthia”, pojemności 22.300 ton. Dalszej łodzi podwodnej udało się zatopić w Moray-Firth pomocniczy krążownik angielski pojemności 9.000 ton. (p).

Zniszczenie 20 czołgów.

Berlin, 18 czerwca. Siła uderzenia armii

niemieckiej trwa w niezmiennym etapie. Tak np. udało się jednej z dywizji plechoty zniszczyć w ostatnich dniach rozpaczliwie atakujący przy pomocy czołgów oddział francuski, przyczem z 20 atakujących czołgów zniszczono 15. (p).

Przykre zaskoczenie w Besancon

Francuzi wzięli Niemców za Anglików.

Berlin, 18 czerwca. Fakt, iż we francuskim dowództwie panuje zupełny chaos

został potwierdzony przez następujący przykład:

Gdy jedna z niemieckich dywizji pancernych obsadziła Besancon, nadszedł w tym samym momencie regularnie według rozkładu pociąg pospieszny z Marsylii. Wielu urlopowanych żołnierzy, w tem liczni wyżsi oficerowie francuscy byli tak nieprzygotowani na możliwość pojawienia się żołnierzy niemieckich, że uważali ich za Anglików. Wszyscy oficerowie i żołnierze francuscy zostali wzięci do niewoli. (p).

Francuska twierdza Metz poddała się.

Berlin, 18 czerwca. Wczoraj popołudniu twierdza Metz wywiesiła białą flagę.

Tak jak Paryż, już drugi raz w historii ostatnich wojen, twierdza ta poddała się Niemcom.

W roku 1870 — w czternaście dni po klęsce wojsk francuskich pod Sedanem i oddaniu się w niewolę niemiecką cesarza Napoleona III,

twierdzę Metz, najsilniejszy bastion fortecny w wschodniej Francji, zmuszonym był generał Bazille, oddać Niemcom. Upadek Metz, najlepiej ufortyfikowanej twierdzy Francji, podział przerażająco na ulice Paryża i wywołał wówczas pierwszy przewrót rządu, co dało początek III republice francuskiej.

Ożywiona działalność włoskiej floty powietrznej

Skuteczne naloty na nieprzyjacielskie bazy marynarki. — Akcja przeciw angielskim siłom w Afryce północnej w pełni rozwoju.

Rzym, 18 czerwca. Włoski komunikat wojskowy z poniedziałku brzmi następująco:

Główna Kwatera armii włoskiej donosi: Włoska flota powietrzna zbombardowała w dniu wczorajszym bazy marynarki i lotniska na Malcie, Korsyce i w Tunisie. W walkach powietrznych został zestrzelony jeden samolot myśliwski.

Akcja nieprzyjacielskiego lotnictwa ograniczyła się do kilku nalotów przy stosunkowo małej ilości samolotów, przeprowadzanych przeważnie nocą, przyczem bomby zrzucono na teren otwarty. W Palermo nieprzyjacielskie formacje lotnicze zrezygnowały z ataku, wycofując się na widok startu włoskich samolotów myśliwskich.

W Alpach coraz silniejsza działalność oddziałów wywiadowczych.

W Afryce Północnej akcja na lądzie, na wodzie i w powietrzu przeciwko angielskim siłom znajduje się w pełni rozwoju.

W Afryce wschodniej ożywiona działalność włoskiej floty powietrznej, skierowana przeciwko bazom morskim i powietrznym w Sudanie i w Kenji, przyczem osiągnięto zasługujące na uwagę sukcesy: kilka samolotów zostało zniszczonych na ziemi, wyrządzono wielkie szkody w urządzeniach.

Również Albania przystąpiła do wojny

(::) Tirana, 18 czerwca. Najwyższa rada korporacji faszystowskich i organa ustawodawcze państwa Albanji wydały na uroczystym posiedzeniu projekt ustawy, w myśl którego Albania przystępuje do wojny po stronie królestwa Włoch. (p).

Czy Egipt należy do państw prowadzących wojnę?

Rzym, 18 czerwca. Dziennik włoski „Tevere” podaje w poniedziałek ciekawe określenie obecnego stanowiska rządu egipskiego. „Egipt de facto prowadzi wojnę, twierdzi jednak, że do państw prowadzących wojnę nie należy”.

Tego rodzaju dziwne stanowisko nie może długo trwać i rząd egipski musi się jasno oświadczyć w tej sprawie. „Tevere” dodaje, że Egipt jest bazą angielskich operacji wojennych na morzu Śródziemnym i Włochy nie mogą się pogodzić na długą metę z tą sytuacją. Byłoby przecież dziś, po kapitulacji Francji, strategicznym nonsensem prowadzić na wodach morza Śródziemnego nową wojnę i to morze zamykać.

Wielka mowa płk. Lindbergha.

Słynny lotnik ostrzega Stany Zjednoczone przed mieszaniami się do wojny w Europie.

Waszyngton, 18 czerwca. Pułkownik Karol Lindbergh wygłosił w sobotę w nocy swoje trzecie od chwili wybuchu wojny w Europie przemówienie radiowe, oczekiwane z wielkim zainteresowaniem.

Ostrzegł on Stany Zjednoczone w następujących słowach: „Wmieszanie się do spraw europejskich może doprowadzić jedynie do niepowodzenia, zupełnie tak samo jak dawniej. Nasi przywódcy stracili wpływ, jaki mogli wywierać w charakterze przedstawicieli największej neutralnej potęgi świata. Nieznaczne ilości amunicji, które sprzedaliśmy Anglii i Francji, nie wpłynęły wcale na rozwój wojny”.

Lindbergh powiedział w dalszym ciągu swej mowie: „Jeśli Stany Zjednoczone mają zaatakować kontynent europejski, to wówczas myśli wszystkich żyjących obecnie i następnych generacji muszą być nastawione jedynie na tę wojnę. Musielibyśmy traktować Anglię i Francję w ten sam sposób, w jaki te państwa traktowały Abisynję, Czechosłowację, Polskę, Finlandję i Norwegję. Musielibyśmy zachęcać je nadzieją na otrzymanie pomocy, której nie posłałibyśmy. Ta sama metoda doprowadziła w Anglii do niepowodzenia i osłabiła przez to kraj. Tego rodzaju kurs zgłaszała Stanom Zjednoczonym straszliwa, bezowocna wojna”.

Lindbergh oświadczył dalej, że byłoby bezcelowo mówić o wysłaniu wojsk, gdyż kosztowałoby wiele miesięcy przygotowań, gdyby się chciało w Stanach Zjednoczonych wyekwipować małą armję. Co zaś może dokonać mała armja — to prze-

konalismy się na przykładzie Holandji, Norwegji i Belgji.

Lindbergh nawołuje do realistycznego sposobu myślenia. „Musimy sobie zdać sprawę z tego, jeśli nawet będzie to brzmiało niemile: — zanim moglibyśmy czynnie włączyć się do wojny europejskiej, to armja niemiecka prawdopodobnie miałaby kontrolę już nad całą Europą. Wtedy Europa byłaby chroniona przez najsilniejszą potęgę wojskową, a armja ta kontrolowałaby większą liczbę mieszkańców, niż mają ich Stany Zjednoczone. Jeśli chcemy wojny, to musimy przygotować się do napadu na ten naród, to wówczas musimy stworzyć autorytatywny system polityczny, jeśli nie chcemy stracić na siłę uderzenia. Potrzebujemy wojska, składającego się z wielu milionów ludzi i wielu, wielu setek tysięcy samolotów, zanim pójdziemy przez Atlantyk”.

Lindbergh domagał się od narodu amerykańskiego, jeśli tylko może on na to zdecydować się, aby zbudował system obrony wszystkich państw amerykańskich według wspólnego planu. Muszą powstać jeśli są konieczne, wojskowe bazy operacyjne bez względu na narodowość kontynentu amerykańskiego.

Strona dodatnia obrony Ameryki jest równie znaczna, jak i strona ujemna ataku na Europę. Żaden inny amerykański naród nie jest dość silnym, aby myśleć o ataku na Stany Zjednoczone.

Zakończenie przemowy wyjącej, pozbawionej frazesów mowy Lindbergha, sta-

nowi płomienny apel do młodzieży Stanów Zjednoczonych, która wierzy, że idea Stanów Zjednoczonych leży w rozbudowie elnej obrony, a nie w wojnie europejskiej.

W końcu Lindbergh ostrzega przed mniejszością, która zalewa kongres i prasę propagandą wojenną. Każdy musi rozmawiać z przyjaciółmi i starać się o to, aby podlegać do wojny stracili wszelkie wpływy. Tylko zdecydowana siła może uszczęśliwić naród przed nadchodzącym nieszczęściem.

Dziennik lisboński podziwla wyczyny wojsk niemieckich.

(::) Lizbona, 18 czerwca. Wojskowy współpracownik „Seculo” pisze w poniedziałek w swoim komentarzu do wydarzeń wojennych:

„Postępy niemieckie przybierają na szybkość z godziny na godzinę zarówno włąb jak i na szerokość, usuwając w cień wszystko co dotychczas znanem było na temat promienia zasięgu broni pancernej, jak i siły ofensywnej wojsk.

Aby móc przeprowadzić ofensywę tak wielkich rozmiarów, że zdaje się nie mieć granic, musiała armja niemiecka dysponować nieporównaną organizacją dowozu posiłków amunicji, środków transportowych, środków żywności, mundurów i materiałów pędnych. Taka organizacja posiłków stanowi unikat w historii wojen i wywarła na nas niezmiernie głębokie wrażenie, ponieważ przewyższa wszystko, co dotychczas wiadomem było o zmaganiach w materiale pędnych i zdolności produkcyjnej niemieckiego przemysłu wojennego. O wszystkim tem przeciwnicy Niemiec nie mieli najmniejszego pojęcia, wskutek czego zupełnie fałszywie ocenili niemiecką siłę zbrojną”.

Wyrocznia wojsk niemieckich do Paryża.

Wojska niemieckie zajęły stolicę Francji. Powyżej zamieszczamy dwa zdjęcia dotyczące tego historycznego wydarzenia. Na lewo: niemiecki generał dywizji przyjmuje defiladę swego oddziału na Placu Zgody. Na prawo: chwila wylądowania jednego z samolotów niemieckich typu „Fieseler” na Placu Zgody w Paryżu. — Publiczność paryska tłumnie ogląda pierwszy samolot niemiecki widziany z bliska.

Ostatnie dni Paryża.

Korespondenci amerykańscy i szwajcarscy, którzy do ostatniego dnia przebywali w Paryżu, opiewają w szwajcarskiej prasie swoje wrażenia z ostatnich dni przed zajęciem Paryża przez Niemców.

Zurych, 18 czerwca. Telegraficzne sprawozdania korespondentów amerykańskich i szwajcarskich, które obecnie transmitowane są przez radio szwajcarskie, podają spokojnie i rzeczowo obraz zamieszania i nieszczęśliwego położenia ludności uciekającej w ostatnich dniach z Paryża. Władze francuskie wzywały zbyt późno ludność do opuszczenia Paryża. Według obliczenia, zresztą bardzo problematycznego, około trzy ćwierci ludności tego blisko sześciomilionowego miasta, porzuciło swoje mieszkania. Pozatem władze, uznając cały departament Sekwany, jako strefę wojenną,

zaznaczyły opróżnienie wsi i miejscowości.

Pociągi, które kierowano na południe, były do niemożliwości przeładowane i na stacjach odgrywały się wprost bitwy o każde miejsce. Uciekinierzy opowiadali o tragicznych scenach tej nieszczęsnej ucieczki. Całe rodziny, dzieci, matki i ojcowie los tragicznie rozdzielił. Na szosach, ludzie idąc głównie piechotą pchali przed sobą małe wózki lub utworzone pomosty drewniane z kilku ze sobą połączonych rowerów. Wszystkie uciekające samochody miały na dachach materace, jako ochronę przeciw odłamkom granatów. Obraz przypominający nam tak żywo tragiczne dni wędrówki wrześniowej, ludności w Polsce.

W samym Paryżu

zabrakło w niektórych częściach miasta wody, światła i gazu.

Poselstwa neutralnych państw, które dopiero w ostatniej chwili opuszczały Paryż, potwierdzają, że cały szereg wielkich zakładów przemysłowych jak Renault, Citroën i inne zamknęły swoje bramy, a robotnicy wysadzili wszystkie ważniejsze urządzenia w powietrze.

Amerykańscy dziennikarze donoszą, że

cały Paryż zaciągnięty był ciemną chmurą dymu,

którą wiatr ustawicznie nioś z pół bitew z zachodu, północy i wschodu. Gdy na chwilę wiatr zmieniał kierunek i ustał, sypał się jak po wybuchu wulkanu, popiół z pożarów miast, wsi i lasów, które paliły się z ustawicznie spadających bomb lotniczych. Jeden z amerykańskich dziennikarzy opowiada: „Stałem na dachu wysokiego drapacza na Champs Elysees; cały północny horyzont nieba czerwienił się i gorzał. Dym w mieście był tak gęsty, że trudno było odróżnić domy. Chwilami nie można było dojrzeć drugiego brzegu Sekwany. Plac de la Concorde kłębił się pełen czarno-żółtego dymu”. Inny dziennikarz widział znowu opuszczone mieszkania z rozciągniętymi częściami garderoby na podłogach i nakrytym do jedzenia stołem. Drzwi od mieszkań stały otworem, ci którzy uciekali w przerażeniu, nie chcieli lub nie mogli nawet drzwi domknąć. Na zgrozę i tragikę uciekających działał najwięcej grzmot oddalonych armat, eksplozje spadających bomb i furkot samolotów. Ostatnie noce rozjaśniał ustawicznie błysk walących armat.

Paryskie dzienniki wyszły ostatnio we

wtorek i ostatnim doniesieniem było wypowiedzenie wojny Italii. Wtorek rano o godz. 2-giej maszyny drukarskie wielkich dzienników stanęły i rozpoczęto demontaż i przeprowadzkę. „Oeuvre” będzie wychodził w Saint Etienne, „Petit Parisien” w Rennes, „Paris Soir” w Lyonie i „Journal” w Limoges. W Paryżu pozostało jedynie wydawnictwo amerykańskiej codziennej gazety „New York Herald Tribune”. Prasa paryska podawała w ostatnich dniach smutne oceny sytuacji. „Stosunek na niekorzyść naszej broni pancerniej i ciężkiej artylerji, jest poważny. Cała nasza nadzieja, to odwaga i patriotyzm naszych żołnierzy” tak pisze „Matin”. Znany sprawozdawca wojskowy gen. Duval pisze w „Journal”: „Jeżeli nie będziemy dostatecznie o-

strożni w naszych poczynaniach militarnych, to narazie się możemy na okrażenie”. W tragiczny ton uderza „Temps”: „Jest niemożliwością, aby nasza krwawiąca ojczyzna pozostała sama i wytrzymała pod naciskiem strasznych uderzeń nieprzyjaciela”.

Rząd francuski w ostatniej chwili zdecydował pozostawienie policji i wszelkich władz komunalnych w Paryżu. Straż ogólna jest na miejscu i władzę cywilną do oddania miasta sprawował generał francuski, który oddał Paryż, jako otwarte miasto, nacierającemu wojskom niemieckim.

Paryż, metropolja świata pozostała zachowaną od zniszczenia i ruiny. Cały świat przyjął to z ulgą.

2 miliony mieszkańców opuściło Paryż.

Spokojne i ludzkie zachowanie się wojsk niemieckich.

Paryż, 18 czerwca. Stolica Francji robi wrażenie prawie wymarłego miasta. Około dwa miliony mieszkańców ewakuowanych przez rząd francuski, uciekło przed wejściem wojsk niemieckich. Przedewszystkiem ci, którzy mieli własne samochody. Wszystkie bogatsze dzielnice miasta opustoszały, zato na przedmieściach spotyka się więcej cywilnej ludności. Ci, którzy pozostali robili wrażenie z początku bardzo przestraszonych, lecz później ochłonęli i chętnie odpowiadają na pytania niemieckich żołnierzy i dają przychylnie wskazówki. Wielu przypatruje się ciekawie maszerującym w podwójnych szeregach Niemcom i częściowo idą z nimi razem przy kolumnach samochodowych. Amerykańscy dziennikarze, którzy pozostali w Paryżu, oświadczyli, że wmaszerowanie niemieckich żołnierzy zrobiło na ludności Paryża dobre

wrażenie, a w szczególności podobna się im ich dyscyplina.

Hotele, restauracje i sklepy są zamknięte. Tylko niektóre lokale pozostały otwarte. Kelnery w restauracjach byli również z początku bardzo przerażeni i przekonani, że Niemcy będą ich bili.

Kolej podziemna „metro” nie funkcjonuje, również niema autobusów, które wywieziono poza Paryż. Wodociąg funkcjonują i światło elektryczne jest w porządku. Żadnych sabotaży ze strony ludności nie stwierdzono.

Wszędzie na dawnych placówkach stoi francuska policja i reguluje ruch uliczny. Również konna policja pełni swoją służbę. Ogólne wrażenie z wyglądu miasta i życia Paryża jest prawie normalne i wszystko powoli powraca do dawnego porządku.

Przebudzenie we Francji.

Reynaud uznany jako główny sprawca nieszczęścia. — Wzrastająca nienawiść do Anglii w armji francuskiej.

(!!) Rzym, 18 czerwca. Genewski przedstawiciel agencji Stefani donosi szereg interesujących szczegółów o nastrojach we Francji, które ostatecznie doprowadziły do przeprowadzonego w międzyczasie przekształcenia rządu francuskiego.

Korespondent wyraża na wstępie pogląd, że we Francji ocenia się negatywnie widoki uzyskania pomocy z zewnątrz. Opinia publiczna we Francji zwraca w obecnym momencie oczy ku marszałkowi Pétain, który uważany jest za rywala Reynauda. Z drugiej strony Reynaud uchodzi za tego, który ponosi główną odpowiedzialność za podporządkowanie Francji interesom brytyjskim.

Fala nastrojów antyangielskich we Francji wzmożyła się do niebezpiecznych rozmiarów. Wyraża się nawet zdanie, że bardzo słabe siły angielskie operujące na lewym skrzydle t. zw. frontu francuskiego, stanowią raczej ciężar, jak pomoc.

Z tego powodu uważa się za niewykluczone, że w niedługim czasie Anglicy mo-

gą być zagrożeni nie tylko przez armję niemiecką, ale nawet przez poszczególne oddziały wojska francuskiego, ponieważ nienawiść do Anglików wśród żołnierzy francuskich zwiększa się coraz bardziej.

Żołnierze są przekonani, że rząd angielski ryzykuje ich życie zupełnie niepotrzebnie. Armja, która była się dzielnie, jest wprost oburzona z powodu zachowania się Reynauda wobec sztabu generalnego. Francuscy żołnierze mają dobrze w pamięci, że Reynaud w swoich przemówieniach radiowych oraz w swoich mowach w senacie całą winę za porażki wojsk francuskich przypisał sztabowi generalnemu, podczas gdy w rzeczywistości większą część odpowiedzialności za sytuację, w jakiej dzisiaj znajduje się Francja należy przypisać wyłącznie tej kategorii polityków, do której należy sam Reynaud, a która dziś skryła się prosto do bezpiecznego zakątka.

Również dla zrozumienia wrogości nastawienia armji wobec Reynauda nie na-

leży zapominać, że Reynaud „spławił” dzielnych, a wcale nie bardziej winnych od innych generałów takich, jak Gamelin i Korap.

Dalej uciekinierzy opowiadają, że minister Mandel jeszcze na krótko przed upadkiem Paryża kazał w sumarycznej procedurze rozstrzelać setki ofiar pod pozorem należenia do t. zw. „piątej kolumny”. Na przykład nieznaną zupełnie jest los siedmiu prawicowych dziennikarzy, którzy zostali aresztowani za wypowiedzenie się przeciwko filoangielskiej polityce Reynauda. Prawdopodobnem jest, że należy ich zaliczyć do ofiar ministra.

W obliczu sytuacji, w jakiej znalazła się Francja, słyszy się również w Genewie silne głosy potępienia z powodu faktu, że właśnie w takiej chwili nikt inny, tylko żyd otrzymał misję utrzymania porządku przy pomocy wszelkich środków, którymi rodowity Francuz musiałby się posługiwać bardzo ostrożnie. Okoliczność ta tłumaczy także, dlaczego naród francuski i armja francuska odnoszą się z nienawiścią do Reynauda, który nie umiał nawet uszanować honoru narodowego, i w obecnych chwilach demonstrują całą swoją sympatię prezydentowi Lebrunowi i marszałkowi Pétainowi. (p).

Napływ uciekinierów francuskich do Szwajcarii.

Jedno tylko miasto Pruntrut dało dotychczas schronienie 10.000 Francuzów.

(:) Genewa, 18 czerwca. Według doniesienia genewskiego dziennika „Suisse” — wskutek nispowstrzymanego parcia dywizji niemieckich ku południowi na ziemię szwajcarską przybywa coraz większa liczba uchodźców francuskich, która powiększa się z godziny na godzinę.

W miejscowości Pruntrut znalazło już schronienie 10.000 uciekinierów, którzy są zupełnie wyczerpani Pomieszczono ich w budynkach szkolnych. W Les Verriers na granicy francusko-szwajcarskiej można zaobserwować nieprzerwaną falę cywilnych uchodźców francuskich, zdążających w kierunku południowym. (p).

Verdun wczoraj i dziś.

Jednym z najbardziej znanych z wojny światowej miejsc było miasto Verdun, o które toczyły się niezwykle krwawe boje. Choć ma ono jedynie 15.000 mieszkańców, to jednak jego znaczenie wojskowe było pierwszorzędne.

Wielka bitwa o Verdun rozpoczęła się podczas wojny światowej 21 lutego 1916 r. Niezwykle krwawe walki toczyły się nie tylko o samo Verdun, ale również o forty Donauumont, fort Vaux, Fleury i Thiomont, które z początku zdobyte przez Niemców zostały następnie odebrane przez Francuzów. Pod Verdun padło wtedy około 400.000 Niemców i 440.000 Francuzów. Dzisiaj Verdun wchodziło w zakres fortyfikacji linii Maginota.

Bułgarski generał popiera akcję Niem. Czerwonego Krzyża.

Sofia, 18 czerwca. Bułgarski generał piechoty Szekow, który był podczas wojny światowej głównodowodzącym armji bułgarskiej i na tem stanowisku otrzymał order „Pour la Merite”, zwrócił się z prośbą, aby należąca mu, jako kawalerowi orderu „Pour la Merite” pensja honorowa, przekazywana w ciągu trwania wojny Niemieckiemu Czerwonemu Krzyżowi na rzecz rannych żołnierzy.

Życzenia dla regenta Horthyego.

Berlin, 18 czerwca. Adolf Hitler przesłał z okazji urodzin serdeczne życzenia regentowi królestwa Węgier admirałowi Horthy de Nagybanya.

Jak wojska hiszpańskie obsadziły Tanger?

(§§) Madryt, 18 czerwca. Niemieckie biuro informacyjne przynosi z Tangeru następujące szczegóły o obsadzeniu tego miasta przez wojska hiszpańskie.

W dniu 14 czerwca o godzinie 9-tej rano wpłynął jako pierwszy hiszpański statek wojenny do portu w Tangerze, poszukiwacz min „Vulcano” z kompanią piechoty marynarki na pokładzie. Równocześnie z Tettuanu nadjechały na autach ciężarowych oddziały gwardii kalifa Mehalla pod dowództwem hiszpańskiego pułkownika Garpi Ripoll i inspektora tej gwardii Alo Yuste.

Wiadomość o przybyciu wojsk hiszpańskich rozeszła się lotem błyskawicy wśród ludności. W krótkim czasie wszystkie domy zamieszkałe przez Hiszpanów i Włochów zostały udekorowane flagami. Wojska hiszpańskie obsadziły strategiczne punkty miasta i przemaszewowały przez ulice tego międzynarodowego miasta.

Na placu Francji i na głównym Rynku zebrały się obficie tłumy Europejczyków i tubylców, które powitały wojska entuzjastycznymi okrzykami na cześć Hiszpanii. Reprezentant Hiszpanii złożył w południe wizytę przedstawicielom mocarstw, gwarantujących statut Tangeru celem zakomunikowania im decyzji rządu hiszpańskiego. Na skutek tego posłowie angielski i francuski wezwali mieszkańców swych kolonii do niestawiania oporu i unikania incydentów.

Życie w mieście ma przebieg normalny. Mieszkańcy wszystkich narodowości oraz władze bez oporu podporządkowali się władzom hiszpańskim. (p)

Ostatnia polska łódź podwodna „Orzeł” zaginęła.

Sztokholm, 18 czerwca. Urząd admiralacji brytyjskiej podaje wiadomość, że ostatnia polska łódź podwodna „Orzeł” od dłuższego czasu nie powróciła do swojej bazy. Łódź ta była używana od początku wojny do patroli morskich na Morzu Północnym.

Niemcy osiedli w Abisynji walczą po stronie wojsk włoskich.

(!!) Rzym, 18 czerwca. Agencja Stefani donosi z Addis Abeby, że niemiecki konsul generalny w imieniu osiadłych tam Niemców prosił wicekróla o zaszczyt walczenia po stronie wojsk włoskich w wernem braterstwie broni przeciwko wspólnemu wrogowi.

Wicekról wyraził podziękowanie niemieckiemu konsulowi generalnemu i obiecał spełnienie prośby obywateli niemieckich. (p.)

Zdobyto siedem dział na torach kolejowych.

(§§) Berlin, 18 czerwca. Znajdujący się w odwrocie nieprzyjacieli nie był w wielu wypadkach w stanie zabrać ze sobą materiałów wojennych i uzbrojenia. W okolicy Sens, na południowy-wschód od Paryża, wojska niemieckie zdobyły 7 dział na torach kolejowych.

Szwedzi opuszczają Anglię.

(:) Sztokholm, 18 czerwca. Według doniesienia „Dagens Nyheter” opuszcza wyspę angielską około 200 stale osiadłych Szwedów, którzy udają się do swej ojczyzny.

Podróż do Szwecji odbędą oni na pokładzie hydroplanu „Patricia”.

Zatarę między Kownem i Moskwą został załagodzony w drodze rokowań.

(§§) Moskwa, 18 czerwca. Jak urzędowo komunikują, rokowania jakie w ostatnich dniach toczyły się pomiędzy Mołotowem a przedstawicielami rządu litewskiego zostały zakończone.

Rokowania te spowodowane były częstymi incydentami oraz uprowadzeniem członków armii sowieckiej z garnizonów sowieckich, znajdujących się na Litwie. Doprowadziły one do stwierdzenia, że Litwa — zdaniem rządu sowieckiego — naruszyła postanowienia paktu pomocy.

Rokowania, jakie toczyły się w ostatnich dniach, po wyjeździe premiera litewskiego z Moskwy w dniu 12 czerwca, weszły w okres przesilenia, przyczem rząd sowiecki widział się zmuszony do postawienia swych żądań w formie ultimatywniej. Żądania rządu sowieckiego zostały przyjęte przez stronę litewską, co umożliwiło zlikwidowanie konfliktu.

Żądania sowieckie według urzędowego komunikatu streszczają się głównie w następujących punktach:

1) Litewski minister spraw wewnętrznych Skucas i szef policji Petalaite mają zostać pociągnięci do odpowiedzialności, ponieważ zdaniem rządu sowieckiego, ponoszą oni winę za incydenty, jakie wydarzyły się w ostatnich dniach.

2) Na Litwę mają być wprowadzone wojska sowieckie w odpowiedniej liczbie do ważnych punktów, aby zagwarantować zrealizowanie paktu pomocy i zapobiec wszelkim incydentom. (p)

Lista nowego gabinetu litewskiego.

(§) Kowno, 18 czerwca. Została tu zakomunikowana urzędowa lista nowego gabinetu litewskiego. Premier — Justan Paleckis, wicepremier i minister spraw zagranicznych — Kreve-Mickiewiczus (w poprzednim gabinecie piastował stanowisko ministra skarbu). Równocześnie obejmuje on tekę ministra komunikacji, minister rolnictwa — Mickis, który równocześnie piastował będzie stanowisko ministra spraw wewnętrznych, minister sprawiedliwości — Bakarklis, minister wojny i naczelny dowódca sił zbrojnych — generał Witkauskas (ostatnio piastował stanowisko naczelnego dowódcy sił zbrojnych), minister zdrowia — dr. Kogan, który dopiero obecnie organizuje ten resort.

Nota rządu sowieckiego do Łotwy i Estonii.

— Moskwa, 18 czerwca. Jak urzędowo komunikują, rząd sowiecki wystosował do rządów Łotwy i Estonii jednobrzmiące noty, w których przedstawił podobne żądania, jakie zostały już przyjęte przez Litwę.

Jak komunikują w dalszym ciągu, posłowie Łotwy i Estonii zakomunikowali szefowi rządu i komisarzowi spraw zagranicznych sowiektów Mołotowowi zgodę swych rządów na żądania rządu sowieckiego. (p)

Z dnia na dzień

— Kraków, 18 czerwca.

Koniec Kiedy armie francuskie załamały się pod ciosami napierających na wszystkich frontach wojsk niemieckich, 80-letni marszałek Petain jako szef nowego rządu francuskiego zwrócił się do rządu niemieckiego z prośbą o pokój. Francja skapitulowała!

W czasie niezwykle krótkim, bo zaledwie pięciu tygodni, od rozpoczęcia wielkiej niemieckiej ofensywy w Holandji i Belgji została zakończona gigantyczna walka między Niemcami i Francją. — W czasie tym Holandia i Belgja zmuszone zostały do kapitulacji, angielski korpus ekspedycyjny uległ zniszczeniu, słynna ze swej potęgi linia Maginota przełamana, Paryż zdobyty, zaś armia francuska do tego stopnia zdemoralizowana, że nie pozostało jej nic innego, jak tylko złożenie broni.

Dotychczasowy francuski prezes Rady ministrów Reynaud, który ostatnio zbiegł, ustawnie i niemal do ostatniej chwili okłamywał zarówno swój naród, jak i cały świat. Obecnie, kiedy usunął się ten francuski powiernik angielskiej polityki, który tyle nieszczęść spowodował na głowy własnego narodu, runął gmach zakłamanej propagandy. Obecnie cały świat poznaje jak dalece był zwodzony wskutek szerzonej przez Anglików i Francuzów propagandy o zwycięstwach.

W tej historycznej chwili, kiedy rozstrzygają się losy Europy i w naszym kraju otworzą się ludzimi oczu na to, kto mówił prawdę, a kto narody okłamywał. Nie jest przecież tajemnicą, że tysiące polskich żołnierzy znajduje się na ziemi francuskiej. Wszyscy oni wierzyli, iż służyć będą swej ojczyźnie, jeśli staną w szeregach francuskich i angielskich, aby wystąpić z bronią przeciw Niemcom.

Oni też padli ofiarą angielsko-francuskiej propagandy, która — jak kiedyś przed wybuchem wojny niemiecko-polskiej — czyniła obietnice, które nigdy nie

zostały spełnione. Dla nich, dla żołnierzy polskich wojna zakończyła się porażką, ale tym razem już ostatecznie.

Gdy po pewnym czasie powrócą do ojczyzny, niezawodnie będą nam opowiadali, jak ich we Francji okłamywano, jak ich zapewniano o pewności zwycięstwa nad Niemcami, aby ich pozyskać w postaci żeru dla armat.

I wówczas naród polski będzie zgodny w swej opinii co do tego, że już nigdy nie pozwoli na przelew polskiej krwi na rzecz egoistycznych interesów obcych mocarstw. Generalne Gubernatorstwo Polski jest i będzie po wsze czasy po wielu wstrząsach, jakie nasza ziemia doznała, krajem pokoju i pracy.

Nasi czytelnicy mogli się być przekonani, że w przeciwnieństwie do propagandy, plotek i iluzji, mówiliśmy zawsze prawdę. Pisząc polegaliśmy jedynie na faktach. Kapitulacja Francji stanowi dowód tego, iż podawane przez nas fakty odpowiadały w zupełności prawdzie, oraz że nasze przypowiadanie na temat przebiegu wojny opierały się na realnych podstawach. I tak, już dziś możemy stwierdzić, że po kapitulacji Francji kwestia pokonania Anglii, która jako jedyne państwo występuje przeciwko potęgze niemieckiej, jest zagadnieniem najbliższego czasu.

Gdy się to stanie, Europa doczeka się w nowej i lepszej strukturze, prawdziwego pokoju — takiego pokoju, który i dla naszego kraju będzie błogosławieństwem.

KRONIKA.

Warszawa po kapitulacji Francji.

— Warszawa, 18 czerwca. Warszawa dowiedziała się o kapitulacji Francji z dodatków nadzwyczajnych, które ukazały się w godzinach przedwieczornych.

Wydarzenia nadzwyczajne były na ulicach Warszawy formalnie rozchwytywane, przy czym zbierały się grupki ludzi, którzy szero-

ko komentowali to wielkie w historii nowoczesnej Europy wydarzenie.

Powołanie do życia związku komunal. powiatu rzeszowskiego.

(“) Rzeszów, 18 czerwca. W ramach ogólnej odbudowy administracji na mocy postanowienia starosty w Rzeszowie w obwodzie krakowskim powołano do życia „Związek komunalny powiatu rzeszowskiego”.

Nowy powiatowy związek komunalny obejmować będzie powiatowe miasto Rzeszów, oraz dawne wydziały powiatowe w Rzeszowie i Kolbuszowej.

Trzy ofiary poparzenia przy nielegalnym wyrobie spirytusu.

— Warszawa, 18 czerwca. Mieszkańcy domu nr. 3 przy ul. generała Orlicz-Dreszera w Ursusie pod Warszawą zaalarmowali zostali głośną detonacją. Po chwili z jednego z mieszkań wybuchły kłęby dymu i płomieni.

Okazało się, iż przyczyną detonacji była eksplozja kółta potajemnej gorzelni, gdzie pedzono samogonkę. Przy pomocy sąsiadów ogień zdołano ugasić. Ofiarą wypadku padli trzej fabrykanci samogonki 32-letni Bronisław Królikowski, 28-letni Euzebjusz Siennicki i 35-letni Józef Kotkowski, odnosząc ciężkie poparzenia pierwszego i drugiego stopnia na całym ciele. — Wszystkich 3-ch przewieziono do szpitala w Pruszkowie. Policja prowadzi dochodzenie.

Z sali sądowej.

Lajszafft, azanyja i radyło.

Kraków, 18 czerwca. (jo) Kunegunda jest nieznośnym wycieruchem kuchennym i możeby dożyła dłuższych lat bez większych wstrząsów, ale życie jest narwanym koniem, którego nie można zdecydowanie zaliczyć do żadnej z uczciwych koniaskich ras, gdyż raz ponosi jak arabski, drugi raz jak angielski, albo idzie stępą niczym dorożkarską chabeta. To też Kunegunda znalazła się ni z tego ni z owego przed wysokim sądem; wprawdzie nie miała pojęcia, jak się smaży naleśniki na patelni, ale natomiast z niezachwianą pewnością ręki trzepnęła swoją chlebodawczynię w łeb ową wyżej wzmiankowaną patelnią.

— Ile oskarżona ma lat? — pyta sędzia.

— Czterdzieści pięć, jasny sądzie.

— Była karana?

— Ao! Jezdem z porządnej famielji i żywot mam jasny.

— A czemu oskarżona złośliwie się odnosi do swoich chlebodawców?

— Niby jak? Wedle tego lajszafft jasny sąd się pyta! Jak mam na głowie gulasz do obiadu, to ni mam czasu wycierać z prochu lajszafft co pan sobi wiesz na ścianie, at u radyło rżnie, że aż mi sie zapraszka spaliła z tego grania, a pami sie pytam, na czym mam smażyć naleśniki, pami gada: „na wazelinie”. Tom dała ananzyji z rumu do ciasta i smażyć na wazelinie, a pami przychodzi do mnie z taką gęba jak harmonia, że to niby wazelina do czego innego, a to na szmalcu, ale jak szmalcu nie było, to co?... A ja do pami wedle tego gadania, a pami, że ja wycieruch, tom chciała rzucić tego naleśnika na talerz, a po co głowę nastawiała do mnie, czy to moja wina? Sama patelnia niechcąc... a pami zaraz do sądu o obrazę honoru.

Sędzia przerwał na chwilę rozprawę prawdopodobnie po to, aby się w słowniku wyrazów obcych dowiedzieć co to jest lajszafft, radyło i azanyja. Ponieważ żaden słownik „nie uskutecznił” tych słów, wobec tego przesłuchał pana domu, który oświadczył, że zapłaci za oświatę pozaszkolną Kunegundy, gdyż dostaje konwulsji, kiedy Kunegunda Landschaft przekreca na lajszafft, radio na radyło i esencję na azanyję.

Rozprawa została odroczona.

Ach ta geografia!

Kraków, 18 czerwca.

Nietylko wojna, ale polączona z nią ciekawość ludzka stawia nam coraz większe wymagania. Chcielibyśmy wiedzieć, gdzie to wszystko, o czym czytamy w gazetach, względnie dowiadujemy się od znajomych, odbywa się. Początkowo można było wytrzymać. Bo aczkolwiek panują wśród naszej publiczności takie stosunki, że ludzie raczej wiedzą gdzie leży Wenecja i Costa Rica, niż gdzie Modliborzyce i Bilgoraj, ale w każdym razie wiadomości o kraju ojczystym były wystarczające.

Potem sytuacja pogorszyła się. Trzeba było kupić sobie karte frontu zachodniego i zaznaczyć się z takimi miejscowościami jak Saabrücken, Saarlautern, Zweibrücken itd.

Zaledwie jednak ludzie otrząskali się z temi nowymi nazwami — trzeba było przewrócić kilka kartek atlasu i zapoznać się z całym szeregiem „jaervi”, „lahti”, „uomi” i t. d.

Nazwy miejscowości, wokół których toczyła się wojna rosyjsko-fińska były trudne do wymówienia, a nieraz trudniejsze jeszcze do znalezienia. Finlandja to przecież kraj tysiąca jezior, gdzie miasta i wie-

ksze osady są dość rzadkie. Kraj ten zniknął z uwagi ludzi po zawarciu pokoju między Finlandją a Rosją. „Jahti”, „Jaervi” zostały równie szybko zapomniane, jak ich się wyuczone.

Niedługo był spokój. Trzeba było pójść do księgarni i kupić mapę Skandynawji. Gdzie leży Trondhjem i czy to jest to samo co Drontheim, co to jest Steinkjer, Stavanger, Narvik? Wielkie powodzenie mieli znawcy Hemsuna, Selmy Lagerlöf i Unsted i innych pisarzy skandynawskich, którzy obracali się wśród również trudnych do wymówienia nazw, jak u siebie w domu. Wreszcie „nauczyliśmy się” geografji Skandynawji. Mapa jej utkwiała nam w głowie, ale w tym samym niemal momencie sprawa stała się nieaktualna.

Na tapetę wyszła nowa mapa — mapa Belgji i Holandji. Tutaj trudności dla przeciętnego czytelnika deperz z frontu powiększyły się. Jedne miejscowości podawano w języku francuskim, drugie w języku niemieckim inne wreszcie po flamandzku.

Czy Louvain to jest to samo, co Lowanium, czy Lüttich oznacza to samo miasto co Liege czy Leodjum? Czy Gand to jest poprostu Gandawa czy też Gent? Powoli jednak przypominano sobie czasy wojny światowej. Wojna toczyła się na tych samych terenach. Gdy ofensywa niemiecka poszła naprzód, przypominano sobie nawet czasy r. 1870, na pierwszy plan wydosłał się Sedan, tak chętnie używany, jako syno-

nim wszelkich porażek, nawet na boiskach sportowych. Czytało się przecież nieraz „Sedan naszych pilkarzy” itd.

Potem znowu nastąpiło pewne pomieszanie pojęć. Bo to nigdy niewiadomo, czy Dünkirchen to jest to samo co Dunquerque, czyli poprostu Dunkierka. Gdzie leży Calais, a gdzie St. Quentin? Czy daleko jest z Abbeville do Amiens, a z Amiens do Paryża? Poszły w ruch cyrkle, podziałki, metry...

Ciągle jeszcze obracaliśmy się jednak na starym, pocziwym kontynencie europejskim. Byliśmy niejako w domu i wcześniej czy później zdobywało się wiadomości o wszystkich miejscowościach.

Wtem peka bomba. Wojna włosko-angielsko-francuska. Teraz mapa Europy już nie wystarczała. Rozpoczął się run na księgarnie za atlasami. Wykupiono wszystko, co jeszcze było do wykupienia. Trzeba było w krótkim czasie zaznajomić się z geografją całego południa Europy, z częścią północną Afryki, ze wschodniem wybrzeżem Afryki, trzeba było przypomnieć sobie czasy wojny włosko-abisyńskiej. Jednym słowem rozpacz. Gdzie leży Aden, co to jest Dżibutti, Cyrenaika, jak daleko jest z Malty do Rzymu?

Nadomiar złego dołączył się problem Tangeru. Trzeba było skoczyć na zachodnie wybrzeże Afryki. Bardziej sumiennie poprostu studiując całymi dniami wszystkie mapy całego świata i już zgóry zapatrując się w wiadomości geograficzne, do-

tyczące wszystkich państw i krajów.

Okazało się przytem, że aczkolwiek uczylimy się w szkołach geografji, to jednak widocznie szybko zestarzeliliśmy się, gdyż wszystko wywietrzało nam z głowy. Trzeba na gwałt uzupełniać wiadomości. Trzeba doczuć się, przeskalać. W całej rozciągłości uznajemy słuszność przysłowia, że „człowiek uczy się do śmierci”. Szkoda tylko, że musimy się uczyć w tak ciężkich warunkach wojennych, że musimy na mapie szukać miejscowości, gdzie giną tysiące młodych ludzi, którzy mogliby znacznie lepiej przysłużyć się ludzkości, niż celując w głowę innych młodych ludzi.

Mamy kłopot z tą geografją, ale niewątpliwie jeszcze większy kłopot mają Anglicy. Przecież nieznaną geografji jest wprost przysłowio dla Anglików. „Nie zna geografji jak Anglik” — mówiło się przecież nieraz, a zdanie to znajdowało swoje potwierdzenie w takich wypadkach, jak np. Lloyd George mieszkał Galię z prowincja hiszpańska tej samej nazwy, a Śląsk (Silesia) z Cylicją. (Gdzie leży znowu ta Cylicja?)

Wyobrażamy sobie jaki musi być ruch w księgarniach angielskich. Tam dopiero kupują ludzie na gwałt atlasy i mapy, tam zagłębiają się w sprawy, które były im dotychczas zupełnie obce, a z którymi teraz muszą zwrzeć bliższą ale jakżeż przykrejszą znajomość.

Ach ta geografja!

Róbat.

Cyrk Buscha w gościnie w Krakowie.

W ramach swojego gościnnego występu odbył cyrk Buscha w ub. niedzielę pierwsze dwa przedstawienia dla polskiej publiczności. Kto był świadkiem olbrzymiego zainteresowania, które już wczesnym popołudniem dało się zauważyć przy kasach, mógł stwierdzić, jak olbrzymią atrakcją cieszy się ten znany cyrk również w Generalnym Gubernatorstwie, zapewniając mu odpowiednie powodzenie.

Co chwila z dorożek i wozów tramwajowych wysiadały setki ludzi, dążących do cyrku. Nawet 4 funkcjonujące bez przerwy kasy nie mogły uporać się z napływającymi gośćmi, tak, że musiano stworzyć nowe miejsca sprzedaży biletów przy ogrodzeniu cyrku. Chociaż przedstawienie rozpoczęło się punktualnie, to jednak po upływie godziny napływający nowi goście domagali się wpuszczenia do cyrku. Liczna frekwencja jest również dowodem dobrej organizacji.

Produkcje cyrkowe witane były przez ludność polską z spontanicznym zainteresowaniem i wielkim napięciem.

Wielu Polaków musiało odejść od kas, nie mogąc dostać się na przedstawienie wieczorne i odkładając swą bytność w cyrku do następnych przedstawień.

STAN WODY NA WISLE dnia 18 czerwca wynosił w Krakowie minus 264, a w Zawichoście plus 157.

OBWIESZCZENIA URZĘDOWE

Zarządzenie.

Izba Rzemieślnicza podaje do wiadomości, że dla wszystkich rzemieślników w dystrykcie krakowskim zarządzony został przymus nalezienia do cechów oraz obowiązek rejestracji się.

Wykonywanie rzemiosła bez równoczesnego nalezienia do cechu miejscowo i zawodowo właściwego jest niedozwolone. W wypadkach wątpliwych, do którego cechu należy zgłosić przystąpienie, wyjaśnienie udziela Izba Rzemieślnicza w Krakowie, ul. św. Anny 9.

Rejestrację wszystkich rzemieślników, którzy wykonują rzemiosło na terenie miasta Krakowa przeprowadza Izba Rzemieślnicza w Krakowie, ul. św. Anny 9. Pozostali w dystrykcie krakowskim rzemieślnicy winni się zgłosić do rejestracji w zarządzie tej gminy, na obszarze której wykonują rzemiosło. Zgłoszenia należy dokonać najdalej w terminie do 31. VII. 1940. Zgłaszający się do rejestracji winni przedstawić niezbędne dokumenty, w szczególności kartę rzemieślniczą lub koncesję względnie kartę przemysłową, kartę meldunkową, metrykę urodzin lub chrztu, kartę rejestracyjną na rok 1940 i świadectwo przemysłowe na rok 1939.

Przedsiębiorstwa rzemieślnicze oraz rzemieślnicy, którzy w terminie do 31. VII. 1940 r. nie zgłoszą przystąpienia do właściwego cechu, oraz nie dopełnią obowiązku rejestracji nie otrzymają po tym terminie przydziału surowców i materiałów dla celów przemysłowych. Ponadto tym rzemieślnikom oraz przedsiębiorstwom rzemieślniczym będą odebrane uprawnienia do dalszego samodzielnego wykonywania rzemiosła.

IZBA RZEMIEŚLNICZA W KRAKOWIE.

1391k

Oddawanie pozostałości i odpadków metali.

Zarządzenie o pozbywaniu odpadków metali w General. Gubernatorstwie.

— Kraków, 18 czerwca. Kierownik centrali gospodarowania metalami w Generalnym Gubernatorstwie Baehr w porozumieniu z kierownikiem centralnego urzędu dla planu czteroletniego w Generalnym Gubernatorstwie wydał zarządzenie, dotyczące pozbywania metali w formie pozostałości fabrykacyjnych i odpadków, które weszło w życie od dnia 15 czerwca.

Zarządzenie postanawia m. in.:

Wszystkie osoby i przedsiębiorstwa przynależne do Generalnego Gubernatorstwa, produkujące, przetwarzające i handlujące metalami, posiadające, przechowujące lub mające inne prawa na nich są obowiązane posiadać, lub mające w przyszłości stać się ich właścicielami, zapasy metali zgłosić i oddać do dyspozycji władz. Dotyczy to aluminium, ołowiu, miedzi, magnezu, niklu, cynku, cyny i stopów

tychże w postaci pozostałości przy fabrykacji i odpadków.

Pozostałościami fabrykacyjnymi w znaczeniu tego zarządzenia są pozostałości metalowe z procesów fabrykacyjnych wszelkiego rodzaju, jak popioły, szlaki, żużle, szlamy itd.

Odpadkami metali są metale w formie żeliwa, złomu, wiór i innych nieużytków (§ 1 nr. 1 lit. d zarządzenia nr. 1 kierownika centrali gospodarowania metalami na Gen. Gubernatorstwo z dn. 18 marca 1940. Dziennik rozporządzeń GGP. II, str. 179).

Obowiązek ujawniania i zgłaszania w myśl ust. 1 nie dotyczy, o ile chodzi o przedsiębiorstwa produkujące i przetwarzające metale tych pozostałości i odpadków, których bezpośrednia przeróbka w myśl przepisów centrali gospodarowania metalami jest dozwolona tym przedsiębiorstwom, a których skład, właściwości i ilości dla celów dalszej przeróbki mogą określać i oceniać same przedsiębiorstwa.

Pozostałości fabrykacyjne należy pozbywać wyłącznie przedsiębiorstwom, trudniącym się handlem hurtowym żelwem, posiadającym odnośne zezwolenie na piśmie, wydane przez centralę gospodarowania metalami. Odpadki metali można zbywać wyłącznie przedsiębiorstwom handlu żelwem hurtowym lub detalicznym.

Przepis ten nie dotyczy uprawnionych przedsiębiorstw hurtowego handlu żelwem oraz tych przedsiębiorstw detalicznych, które posiadają pisemne zezwolenie centrali gospodarowania metalami na dostarczanie metali odbiorcom. Od takich przedsiębiorstw hurtowych i detalicznych mogą nabywać odpadki metali inni odbiorcy.

Zawieranie i realizacja umów, mających na celu przeróbkę pozostałości fabrykacyjnych i odpadków do wyrobów wszelkiego rodzaju jest zakazana.

Z wyjątkiem przedsiębiorstw hurtowych, wszystkie inne odnośnie przedsiębiorstwa są zobowiązane do ujawniania z końcem każdego miesiąca kalendarzowego posiadanych zapasów odpadków aż do piętnastego dnia następnego miesiąca. Jeżeli z upływem tego terminu zapasy odpadków jednej z wymienionych poniżej grup metali nie osiągnęły podanej poniżej ilości (minimum odstawy) ujawnienie zapasów odpadków tej kategorii metali może być odroczone do 15 dni po osiągnięciu minimum odstawy.

Minimum odstawy dla aluminium i jego stopów wynosi 20 kg, ołowiu i stopów 100 kg, miedzi i stopów 100 kg, magnezu i stopów 20 kg, niklu i stopów 20 kg, cynku i stopów 100 kg, cyny i stopów 20 kg. Handlarze detaliczni żeliwa minimum odstawy liczy się po dwójnie.

(Jo) **NOCNE DYŻURY APTEK W KRAKOWIE** w dniu 18, 19, 20 i 21 bm.: Rynek główny 54, tel. 125-74, ul. Łobzowska 8, tel. 220-15, ul. Dietla 36, tel. 147-64, ul. Grzegorzewska 9, tel. 188-57, Grodzka 22, tel. 102-03, pl. Matejki 3, tel. 156-11, pl. Inwalidów 7, tel. 156-10, ul. Madalińskiego 7, tel. 124-70, ul. Lubicz 7, tel. 121-82, Rynek główny 9, tel. 184-41.

PRAWA OPTYKI.

Para turystów lądowych zwiedza latarnię morską. Wychodzą aż na górę, ale panuje właśnie straszny wiatr, tak że nie mogą dłużej się zatrzymać na platformie. — Tam jednak musi być wspaniały widok — żałuje ona — szkoda, żeśmy nie mogli być dłużej.

— O, naturalnie — żartuje on — gdybyśmy tam mogli pozostać dłużej, napewno widzielibyśmy aż do Ameryki...

— Znaczenie dalej, proszę pana — odzywa się milczący dotąd latarnik.

— Jak to — dalej widać niż do Ameryki?

— A tak panocku — odpowiada latarnik — jak jest ładna pogoda, widzimy wyraźnie aż do księżycy...

(Ciąg dalszy nastąpi).

Co grają w kinach?

KINO „ADRIA”, Starowiślna 21: „Profesor Wilkur”, z Kaz. Junoszą-Stepowskim. — Nadprogram: Aktualny tygodnik dźwiękowy (wojenny).

KINO „ATLANTIC”: „Szarna perła”. W gł. rolach: Berl, E. Bodo, L. Żelichowska i inni.

KINO „SWIT”: „Czar neoy majowej”.

CHOROBY płuc leczy „PINUZAN”

pod gwarancją, za zwrotem pieniędzy, gwarantujemy, że jeśli nie osiągniesz poprawy, kaszel, astma, nadciśnienie, — Ponadto „PINUZAN” jako środek wypróbowany przez Profesorów Elżbię Uściwską i Leona Uściwskiego, skutecznie równie skutecznie leczy choroby nerek i wątroby.

Zwraca się uwagę wszystkim płucnym chorem, że prawdziwy „PINUZAN” jest do nabycia tylko w Laboratorium Przyrodniczym i Farmaceutycznym.

KRAKÓW, STARY RYNEK KLEPARKI 6, I. p.

Na życzenie PT. Chorych porady lekarze od 11—12.

Różne

PRZEDWOJENNE obłady. — Jadło: „Alina”, Długa 20, 20137

POŚREDNIA do wyszukania kupna, dzierżawy sklepów spożywczych — owoców, cukierki, poszukuje. Goniec Krak., Kraków, „Nr. 20021” 20021

ALPECIN niezawodny środek do pielęgnacji włosów w/z przepisu prof. dr. Brucka. Do nabycia we wszystkich aptekach i drogeriach. Wytwórnia Małopolska Fabryka M. Matula, Kraków, 1939k

ZNACZKI pocztowe, również większe partie — stałe kupuje. Do starczyam pakietki różnych państw: Majohrzak, Bałdziejowska 197 19558

UNIEWAŻNIAM skradzione świadectwo przemysłowe na handel starzyzną, wydane przez Zarząd Miejski w Tar. Nowie na nazwisko Tomasz Ciupaka. 1389k

POTRZEBNA koncesja wodocznna, czynna — za. Zgłoszenia: Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 20046” 20046

STARA

firma poszukuje koncesji szynkarzkiej. — Oferty: Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 19708” 19708

CHEMICZNA pralnia i farbiarnia Stanisława Witalskiego w Krakowie, Krowiecka 70, Filja: św. Krzyża 12, Józefińska 9 i Wroclawska 12, wykonuje wszelkie roboty w zakresie ten wchodzące solidnie, szybko, po cenach umiarkowanych. 19829

ZGUBIONE portfel z dokumentami, Łaska wyznacza prośbony jest o zwrot dokumentów za wysokim wynagrodzeniem: Ożubryt Ludwik, św. Marka 22, 20074

VOLTA, Kraków - Podgórze, Krakusa 7, naprawia, sprzedaje motory elektryczne prądu zmiennego i stałego. 20049

PODANIA niemieckie tłumaczenia, przepisywanie: Sienka 7/4, II piętro. 19933

UNIEWAŻNIAM skradziony Ausweis Kriesslarsch, oraz Bescheinigung, do wód rejestracji z państwem na nazwisko Stypula Jerzy, Kraków, 20038

MASZYNY DO MIĘSA,

zapalniczki automatyczne naprawia fachowo tylko Szlifiernia — Myszowski Działowa 48. Używane dobre sprzęty. Zakład otwarty od 9—15. 19830

GUZIKI obciążane na oczekiwaniu. Szarek Kraków, Florjańska 3, sied. 19878

Kuczkowska Janina prosi Kolegów o wiadomość o Olgierdzie Kuczkowskim: — Grabiec, poczta Chyrów koło Grodzka. 1390k

Flizy Posadzki Kafle Rury kamionkowe Wyroby fajansowe poleca Firma Leopold STOFF Kraków, Starowiślna 28 Zarząd Kamionkowy 1367k

HELENA SZUMNA.

Książę gangster.

2)

Rodos, trącony w ramię przez księcia, oderwał zachwycony wzrok od zgrabnych, obleczonych w przejrzyste pończoszki nóżek Elzy i zarumienił się zlekka, czując na sobie łobuzerski wzrok panny.

— Pani wybacz, ale ja nie jestem, hm, że tak powiem, wybitną osobistością.

— To drobiazg — odpowiedziała — ważne jest to, że podróżuje pan jako asysta księcia Aleksandra.

Książę mimowoli sięgnął do krawata. Z przyjemnością poczuł, że ta mała wprawia go w większe zakłopotanie, niż dany wielkiego świata, z którymi zwykły był obcować.

— Pani pozwoli — rzekł — mój przyjaciel, pułkownik Rodos.

— Alfred — zwrócił się rozkazująco do pułkownika — wpisz się do albumu. Jednakże chciałbym pani zadać niedyskretne pytanie — powiedział, zwracając się do pięknej panny.

— Zamieniam się cała w słuch.

— Nie przypominam sobie, abym miał kiedykolwiek składać podpis w pani albumie. Więc jeśli chodzi o jego autentyczność to...

Panna von Winterfeld stanęła w pasach.

— Ależ Wasza Wysokość, podobne przypuszczenie... Wszystkie podpisy są autentyczne. Nawet podpis radcy z Surabaji...

Na poprzedniej stacyjce, wsiadłam do tego pociągu i wraz z tłumem, który poznał natychmiast Waszą Wysokość, podałam mój albumik do podpisu. Nie, coś podobnego...

Książę milczał zakłopotany.

— Proszę mi wybaczyć — rzekł wreszcie.

— Nie mogłem pani zauważyć w tym tłumie, podpisywałem na ślepo. Ale w rezultacie jestem dumny, że przyczyniłem się do uświetnienia pani albumu. Byłbym szczęśliwy, gdyby ten drobny fakt przyczynił się do ugruntowania naszej przyjaźni...

— O, a ja jestem szczęśliwa, że narewście poznałam Waszą Wysokość — wypaliła panna. — Marzyłam o tym tak długo...

Wyrzekłszy to, zarumieniła się po same uszy. Pułkownik Rodos chrząknął z zaskoczeniem i powstał.

— Proszę mi wybaczyć — rzekł — Muszę zamówić lunch.

— Skoro już powiedziałam tyle — szepnęła Elza — muszę dodać, że... że...

Książę spojrzał na nią bystro.

— „Że, no, po prostu jestem zakochana w Waszej Wysokości. Ja wiem, książę ma dużo wielbicieli, ale żadna z nich nie ma tyle serca — mówiła już śmiało i namiętnie — one myślą o Waszej Wysokości pod kątem widzenia własnego pożytku, imponuje im tytuł, stanowisko, tak. Ja — co innego. Mnie się podoba ta niezwykła prostota Waszej Wysokości, stosunek do ludzi wszystkich stanów, choćby do najuboższych. Ja się interesuję wszystkimi szczegółami życia księcia nie z próżności, ale dla niego samego. Cieszę się, ilekroć dowiaduję się z prasy, że Wasza Wysokość przekłada towarzystwo ludzi skromnych nad wrzaskliwy błękit dworskich uroczystości... Ja... ja...”

— No, coż? — zachęcił ją Zbigniew uśmiechem.

— Nnnnn... to ohyba wszystko, co chciałam powiedzieć. Nie... zaraz, proszę mi tylko wyjaśnić, dlaczego Wasza Wysokość tak kategorycznie zapowiedział, że się nie ożeni...

Aleksander wybuchnął śmiechem i rozbawionym wzrokiem ogarnął postać dziewczyny. Po raz pierwszy w życiu towa-

zystwo kobiety daje mu tyle radości. Miał niedawno ochotę przytulić do siebie tę małą i uścisnąć ją serdecznie.

— A skąd pani zna moje plany na przyszłość? — wykrztusił wśród śmiechu.

— Proszę mi podać neseser — rzekła, poczem wyjęła zeń złożoną we dwoje gazetę ilustrowaną. Duża fotografia pośrodku strony przedstawiała Aleksandra, siedzącego w łóżku teatru „Imperial” na premierze sztuki „Małżeństwo współczesne”. Podpis pod fotografią brzmiał tak:

— Proszę posłuchać — powiedziała Elza — przeczytam to Waszej Wysokości: „Na premierze sztuki „Małżeństwo współczesne” współpracowniczką naszą zaprzytała księcia Aleksandra, kiedy świat będzie obchodził uroczystości jego zaręczyn. Nigdy — odparł bez wahania książę”.

— No, proszę! — zawołała triumfując Elza.

— Nie dziwnego, że tak odpowiedziałem. Miałem przecież przed sobą tę korespondentkę. Gdyby pani ją widziała! Okulary, jak obrocze rower, gładkie przytłumione włosy i ten piskliwy głos! Niel! Za pozwoleniem... wyglądała jak wieszak. I myśli tu o ożenku, gdy masz przed sobą taki ideał...

Zamilkł i po chwili dodał ciszej:

— Ale teraz zmieniłem zdanie...

Elza zdjęła nogi z przeciwległego fotela i wyprostowała się gwałtownie.

— Od kiedy? — zapytała bez tohu.

— Od chwili, w której pani zjawiała się w tym wagonie, jak meteor, przynoszący szczęście.

Elza westchnęła. Książę zbliżył się i przytulił ją do siebie.

— Spędzę najpiękniejsze wakacje we Wiedniu, jeśli pozwoli mi pani dotrzymać sobie towarzystwa — powiedział.

Uniosła lekko głowę i pozwoliła mu musnąć wangami swe czerwone i wonne, jak

płatki róży, usta. Wtem usłyszeli dyskretny kaszel.

— Mam nadzieję, że nie przeszkadza — powiedział pułkownik Rodos, stojąc we drzwiach.

— Mam zaszczyt prosić państwa do wagonu restauracyjnego na lunch.

— A co kazałeś przygotować? — zawołał wesoło książę.

— Ulubione potrawy Waszej Wysokości: słodycze namiętnych pocałunków, płomieni kochającego serca, na deser zaś miłosne serenady.

— O i ja przepadam za takimi specjalami! — zawołała Elza.

I w salwie serdecznego śmiechu przeszli do wagonu restauracyjnego.

— Za szerokimi oknami „pullmana” uciekały skapane w słońcu pola, lasy, góry, znowu pola, przecięte srebrzystymi wstęgami rzek i pociąg polykając przestrzeń i czas, zbliżał się do Wiednia. Trójka naszych przyjaciół popijała słodkie wino, które odurzało Aleksandra na równi ze słodką obecnością Elzy.

Gdy pociąg wjechał na dworzec, w zgiełku i chaosie milionowego miasta, książę uciekając wraz z Rodosem przed natłokiem elektrycznego tłumy, wiedział już, że serce jego wypełnione jest po brzegi gorącą ławą miłości.

„Duffy”.

Każdy młody mężczyzna czułby się zapewne szczęśliwy, gdyby był podobny do Gary Coopera i w kleszeni eleganckiego fraka nosił zaproszenie imienne na wielkie przyjęcie dyplomatyczne.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Sypialnię i pokój mieszkalny

sloneczne ładne umeblowane z łazienką i telefonem, bezwzględnie czyste w pobliżu parku Krakowskiego poszukuje

Reichsdeutsche od zaraz.

Zgłoszenia: Goniec Krakowski, Kraków, „Nr 1395k”.

KNOTY DO LAMP

wszystkie rozmiary z nowego niemieckiego zastępczego — dostarcza Firma:

E. WOJAKOWSKI, Łokietka 23a, 20105

Wolne posady

POTRZEBNA paniąka z niemieckim do dzieci 4 i 6 lat. — Zgłoszenia: Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 20073” 20073

OSOBY dobrze gotującej, do wszystkiego, poszukuje. Kraków, Pedzichów 28, mieszkanie 5. 20035

POSZUKUJE dziewczyny do posługi z gotowaniem. Zaleskiego 45, m. 7. 20037

POTRZEBNA paniąka do opiekowania się dziećmi. Zgłoszenia: Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 20040” 20040

FRYZJERKI — fryzjera poszukuje, ewent. z utrzymaniem, zarzą. Olsza, Chrobrego 7. 20030

POTRZEBNA służąca do lat 35, z dobrym gotowaniem, do wszystkiego, czysta, uprzejma. Zgłoszenia: ul. Warszawska 16, m. 8, od godz. 6—8 wteczór. 20001

INTELEKTUJĄCA PANNA — bardzo do gotowania, poszukiwana do starszej pani. — Zgłoszenia: Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 20013” 20013

FRYZJERKA manikurzystka do pomocy potrzebna. Zgłoszenia: Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 20103” 20103

POSZUKUJE dziewczyny z gotowaniem, referencje, poszukiwana do starszej pani. — Zgłoszenia: Kraków, Kraszewskiego 23/7. 20051

POTRZEBNA służąca czysta, naczynia z dobrą świadomością do wszystkiego od zaraz. Zgłoszenia: Krupnicza 22 m. 14. 20071

KUCHARKA potrzebna do jadłodziń „Alina”, Długa 29. 20061

Posad poszukują

MŁODY, inteligentny mechanik maszyn, akumulatorów, — kłopotliwość, manipulacja tartaku — poszukuje pracy. — Goniec Krakowski, Tarnów, „Nr. 383” 1387k

BIURALISTKA, Poznańska, młoda, inteligentna, dobrej prezencji, ze skromną znajomością języka niemieckiego — szuka odpowiedniej pracy biurowej. Zgłoszenia: Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 20043” 20043

KWALIFIKOWANA pielęgniarka poszukuje posady do niemieckiej. Zgłoszenia: Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 20110” 20110

KUPUJE

złote przedmioty i mostki. Sklep kupna i sprzedaży św. Krzyża 7. 20107

KUPUJE wszystko. Starowiślna 12/22. 20116

ZŁOTA BIZUTERIA lub srebro, może być polowane — kupuje: Grodzka 5, Złotnik, 1 p. m. 4. 19955

SREBRNO stolowe wyroby, kupuje stare: — Rajska 6, pracownia. 20079

SZAFY, STOŁY, łóżka, krzesła, lustra, jadalnie, sypialnie, gabinety oraz wszelkie urządzenia domowe kupuje, płaci najwyższe ceny gotówką! — Hala Meblowa, Wiślna 4, parter. 19947

KUPUJE mosznaną garderobę męską i bieliznę. Płace dobrane. Starowiślna 54/24. 19979

MARKI pocztowe kupuje, dziesięć lat istniejąca „Filiatelia”, Rynek 9. 19982

ZNACZKI pocztowe polskie i zagraniczne kupuje „Polonia” Karmelicka 21a. 19000

STARE ZĘBY, mostki, korony kupuje i przerabia: Zakład dentystyczny, Dietla 60. 19316

FILATELISTOM najkorzystniej spienią zbiory „Mundus”, Kraków, Rynek 37. 18026

ZŁOTE przedmioty, stare zęby, srebro kupuje: Długa 27, oficyna, — parter m. 12a. 19176

FILATELIŚCI! Znaczki pocztowe seriami, pojedynczo, wysyłam na prowincję. Zgłoszenia: Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 19938” 19938

PANIENKA z liceum, językiem niemieckim, stenografką, macierzyńską — poszukuje pracy biurowej lub sklepowej. Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 20111” 20111

EMERYTKA zdrowa, — średni wiek, zamieszkała przy samotnej pani, pomoże gospodarstwu. — Zgłoszenia: Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 19998” 19998

TOWARY NIEPODLEGAJĄCE OGRANICZENIOM kupuje, wyłączone przedmiotami do własnego rachunku. Kraków, — Wielopole 10. — Bolesław Wyrwicz. 20092

GARDEROBĘ NOSZONĄ męską kupuje, płaci najwyższą cenę, na żądanie przychodzę do domu. Józefa 22, sklep nartowy. 20091

ZNAM język polski, niemiecki, ruski, — szukam zajęcia. Zgłoszenia: Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 20127” 20127

UBRANIA, BIELIZNĘ NOSZONĄ w każdym stanie kupuje, na żądanie przychodzę do domu. Józefa 42, m. 2. 20129

KUPUJE wszelkie znaczki pocztowe „Filiatelia” Kraków, — Długa 14. 20144

ZŁOTE brzozy, łańcuszki, pierścionki, — szukam kupcy. — Józefa 22, sklep nartowy. 19963

DOMÓW

Krakowie, okolicy, poszukujemy do kupna, zamiany dla zdecydowanych klientów. Mam wybór parcel. Agencja „Wiślna”. — Kraków, Pierackiego 5. Wszelkie zgłoszenia, informacje, badanie hipoteki bezpłatnie. Złatwiemy załatwienie kontraktów. 19846

KUPIE linoleum lub chodniki na podłogę, fotel-tapczan rozkładany do spania. Kraków, Cieszyńska 16/1, parter prawo. 20004

KINE-EXAKTE z dodatkami kupuje. Zgłoszenia: Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 20009” 20009

SPRZEDAŻ

MASYNY pisańskie, walizkowe, nowe sprzedam. Kraków, Siemiradzkiego 21/2. 19811

KUCHENKI ELEKTRYCZNE, żelazka, imbryki, poduszki, grzałki, suszarki do włosów, wentylatory stolowe, materiały elektrotechniczne: — Elektro-neon, św. Tomasz 6. 19724

KIT nowe, na średnie-go meżczyźni, kołory ciemnego, z materiału białego — sprzedam: Siemiradzkiego 21/2. 19024

ESENCJE do wódek, lodów, lemoniad, cukierków, barwików: — Kraków, Topolowa 10/3. 19757

FORTEPIAN dywan bielski, niemiecki, patefon, 50 płyt, obrus, serwety, koronkowe sprząda. Smoleńsk 27/6. 19677

MŁYNIKI uniwersalne do mielenia zboża, kasz, maku, mienarów, korzeni, cukru itd. poleca do sprzedaży hurtowej i detalicznej W. Haiski Kraków, Sukienicza 21. 19302

KAMIENICE, wille, parcele, majątki, gospodarstwa — sprzedaje „Informator”, Piłarska 19. — Złatwiemy szybko — so. lidnie! 1352k

KAMIENICE piętrowa, Podgórze, zamieniam na mniejszą, — na przedmieściu z dopłatą. Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 19837” 19837

WYTWÓRNI Turek Tadeusz Sarbielewski, Kraków, Mikołajska 16 — poleca torebki papierowe, rękawiczki z druku. — Papirypakowa. 19559

WÓZEK niemieckiej, do byr stan, sprzedam. Kraków, Nowowiejska 28. Garlak. 20055

WILLE nowa, piętrowa duża, — Osiedle — zamieniam na mniejszy dom jednorodzinny z morgowym przedmieściem Krakowa, okolicy, dopłata. Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 19835” 19835

KASA kontrolna National, maszyna do pisanja, maszyna do pisanja okazuje się do sprzedania: — Juliusz Hecker, Kraków, Kurniki 1, narożnik pl. Matejki. 19881

PIENIĄŻKOWE OSEKI z naturalnego kamienia, dostarcza tanio hurtownie i detalicznie Agromechanika, Kraków, ul. św. Filipa 13. 19499

ELEKTRO-LUX, maszyny do lodów, maszyny do szycia, — bućki damskie nowe — sprzedam. Starowiślna 12/22. 20114

PIANINA NOWE OKAZYJNIE

Skład Fortepianów Heleny Smolarskiej, Kraków, Sławkowska 4. 19514

FUTRO żrebce, popielice, ubranie, trenecz sprzedam. Starowiślna 21, m. 8. 19654

POŁBUTY męskie, letnie, — brązowe, 40—41, sprzedam. Pierackiego 5/2, przedpołudniem, 19836

WIELKA OKAZJA. Kamienice, piętrowa, średniości 86.000. Dwie wille w Rabce po 9 ub., piękny ogród 52.000. — Chabówka pensjonat 40 ubik. 45.000. Poronin willa 10 ubik. 25.000. Parcele centrum Krakowa sprzedam bez pośredników. — Kraków, Szecepańska 3, m. 5. 16—19. 19986

SPRZEDAŻ maszyn do szycia Singer, damską, prawie nową: — Kraków, Krótka 10, m. 1. 20135

TRZY materace nowe, z morskiej trawy: Kraków, Nowa Olsza, Piękna 8, I p. m. 4. 20080

UBRANIE nowe, na średnie-go meżczyźni, kołory ciemnego, z materiału białego — sprzedam: Siemiradzkiego 21/2. 19024

SPRZEDAŻ 2 łóżka nowoczesne, nieużywane: Kraków, Stroma 6, m. 1 (przecznica Kalwaryjskiej). 20047

SPRZEDAŻ 2 łóżka dębowe jasne, stół okrągły rozsuwany o trzech: — św. Anny 4, mieszkanie 3. 20048

BILARD Teba w dobrym stanie, do sprzedania. Zgłoszenia: Krupnicza 22 — Restauracja 20072

PARCELE 2.220 METRÓW uzbudowana, Ojciec, Złota Góra, drzewo budowlane — 9.000 złotych — sprzedam biuro Arcta, Kraków, Florjańska 18. 20034

PARCELA 11 ubikacji, — sklep — 30.000. Borek Fałęcki, blisko tramwaju: parcele 560 sążni 30.000 — Krowczyńska — sprzedam biuro Arcta, Kraków, Florjańska 18. 20036

KOSTJUM damski sportowy, popielaty, — na szczeniaka osobę — sprzedam: od godziny 9—13, Lelewela 9, m. 5. 20042

MASYNY „Singer”, — niebryzka, — sprzedam: Szlak 31/5. 20018

JADALNIE stylowa, piękna, okazuje się do sprzedania: Krowczyńska 49/1. 20019

SPRZEDAŻ lodówkę dużą, — marki „Fridor”, Szlak 63, m. 3. 20024

WÓZEK dziecienny, sportowy, do sprzedania: Bękawska 47, m. 8. 20023

MASYNA kryta damska, dobra i trenecz damski do sprzedania: Zamojska 5/10, Podgórze. 20000

SYPIALNIE, szafę kombinowaną, toaletę sprzedam: Stolarska, Anny 2. 20003

SPRZEDAŻ łóżeczko dziecięce z materacem. Ogłądać: ul. Nowowiejska 30, m. 10, od 15—17. 20006

KILIM 3.25x2.50 sprzedam: Nowowiejska 5, m. 4. 20011

MASYNY

„Singer” damską sprzedam okazuje się: ul. Jabłowski 4, m. 5, godz. 13—15. 20014

SPRZEDAŻ dywan perski: — godzina 2—4, Aleja Słowackiego 18, m. 5. 20015

SPRZEDAŻ szafę, stół, komódę — używane, inne: Bosacka 6a, m. 9. 20016

LODOWNIE do mielenia, dwa łóżka, stół okrągły, podstawki na kwiaty — sprzedam: Krowczyńska 52. 20017

PIĘKNY materiał na ubranie (jasny); pierzyszy gatunek — sprzedam. Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 20059” 20059

OKAZJA. Kamienica dwupiętrowa z kawiarnią przy Rynku Głównym, — potrzeba 450.000, sprzedam — biuro Arcta, Kraków, Florjańska 18. 20135

SPRZEDAŻ maszyn do szycia Singer, kryta, patefon walizkowy z płytami. — Krowczyńska 6 m. 4. 20126

PARCELA uzbudowana, 400 sążni, okolica Podgórze 9.000. Kamienice położone (św. Krzyża) 85.000. Najstarsze Biuro Szachowskiego, Jagiellońska 10/6. 20119

KOŁDRE nową komisową sprzedam: Dembińskiego, św. Marka 19, narożnik Florjańskiej. 20134

„SZKŁO wodne” kg 2.40, w drogerji Komorowskiego. — Długa 42. 19574

SPRZEDAŻ żółta szafa, stółki i meble salonowe: ul. Długa 34 m. 6. 20057

KRAKÓW. Kamienice, wille, parcele, majątki, gospodarstwa sprzedaje „Informator”, Piłarska 19. Złatwiemy szybko — solidnie! 1386k

FUTRA, LISY sprzedam Dembińskiego-Komisową, Szpitalna, — róg Tomasz 19. 19959

MASYNY kryta oryginalna „Singer” — prawie nowa, tanio sprzedam. Florjańska 20, mieszkanie 1. 20123

TOALETKE, łóżka, materace, stoły, krzesła, — kredensy, biurka patefony sprzedam Hala Meblowa, Wiślna 4, parter. 19946

SPRZEDAŻ klim, ubranie, trenecz męski nowy, firanki, obrus, dywaniki, kuchenne gazowa. Starowiślna 12/22. 20115

MASYNY do pisanja walizkowe i do liczenia Reimethal-Dalton — sprzedam Pracownia mechaniczna, Florjańska 32. 20064

UBRANIA nowe męskie — sprzedam. Kraków, Szewska 24/5. 20063

SPRZEDAŻ materiał na ubranie, kostium, półbuty męskie nowe 41. Józefi-tów 15/7. 20069

TAPACZAN dwuosobowy, syntetyczny, jasny, wygodny fotel, łóżeczko dziecięce, siatka sprzedam: ul. Dominikańska 1 m. 1, (nie plac!). 20150

OKAZJA! Parcele trzy, wydzielone, za-twierdzone, łącz-ownie 550 sążni pięknie, wysoko położone, dzielnica willowa, całość 42.000. Można kupić każdą z parceli oddzielnie. Wyłącz- na sprzedaż — „Transakcja” — Kraków, Szewska 7 m. 8. 20122

PIANINO, MASYNA PISAŃSKA sprzedam. Starowiślna 12/22. 20113

MASYNY

do szycia szafko-wo, najnowszej konstrukcji, pięknie wykonana, sprzedam okazuje się: Tarłowska 4, mieszkanie 5. 20128

DOM nowomurowany 7-ubikacyjny, — piękne pokoje, parkiet, elektryka, przy tramwaju 55.000 — plus dług 3.000. Par-cela 178 sążni (Podgórze) 25.000. Dom dwupiętrowy, nowomurowany (Osiedle) 100.000 — w tem długoter-minowa pożyczka 20.000. Jednopię-trowka 15-ubika-cyjowa, czynszowa, przy tramwaju 85.000. Parcel kompleks 500 sąż- ni uzbudowane (Zwierzyńce) 52.000. Parcela 3.200 sążni, dziel-nica przemysłowa — 42.000. Parcela 800 sążni, gło-wny trakt Mogiły 10.000 — sprzedam „Transakcja”. — Kraków, Szewska 7 m. 8. 20121

MASYNA do pisanja, szycia, futra, sn-ki, trenecz, kilim, obuwie, bielizna okazuje się sprzedam: „Komi-sa”, plac Domi-nikańska 4. 20124

PARCELA uzbudowana, 400 sążni, okolica Podgórze 9.000. Kamienice położone (św. Krzyża) 85.000. Najstarsze Biuro Szachowskiego, Jagiellońska 10/6. 20119

KOŁDRE nową komisową sprzedam: Dembińskiego, św. Marka 19, narożnik Florjańskiej. 20134

„SZKŁO wodne” kg 2.40, w drogerji Komorowskiego. — Długa 42. 19574

SPRZEDAŻ żółta szafa, stółki i meble salonowe: ul. Długa 34 m. 6. 20057

KRAKÓW. Kamienice, wille, parcele, majątki, gospodarstwa sprzedaje „Informator”, Piłarska 19. Złatwiemy szybko — solidnie! 1386k

FUTRA, LISY sprzedam Dembińskiego-Komisową, Szpitalna, — róg Tomasz 19. 19959

MASYNY kryta oryginalna „Singer” — prawie nowa, tanio sprzedam. Florjańska 20, mieszkanie 1. 20123

TOALETKE, łóżka, materace, stoły, krzesła, — kredensy, biurka patefony sprzedam Hala Meblowa, Wiślna 4, parter. 19946

SPRZEDAŻ klim, ubranie, trenecz męski nowy, firanki, obrus, dywaniki, kuchenne gazowa. Starowiślna 12/22. 20115

MASYNY do pisanja walizkowe i do liczenia Reimethal-Dalton — sprzedam Pracownia mechaniczna, Florjańska 32. 20064

UBRANIA nowe męskie — sprzedam. Kraków, Szewska 24/5. 20063

SPRZEDAŻ materiał na ubranie, kostium, półbuty męskie nowe 41. Józefi-tów 15/7. 20069

TAPACZAN dwuosobowy, syntetyczny, jasny, wygodny fotel, łóżeczko dziecięce, siatka sprzedam: ul. Dominikańska 1 m. 1, (nie plac!). 20150

OKAZJA! Parcele trzy, wydzielone, za-twierdzone, łącz-ownie 550 sążni pięknie, wysoko położone, dzielnica willowa, całość 42.000. Można kupić każdą z parceli oddzielnie. Wyłącz- na sprzedaż — „Transakcja” — Kraków, Szewska 7 m. 8. 20122

PIANINO, MASYNA PISAŃSKA sprzedam. Starowiślna 12/22. 20113

Matrymonialne

MŁODY, inteligentny, bezrobotny, poszukuje bliższej znajomości pani. — Goniec Krakowski, Tarnów, „Nr. 382” 1388k

INTELEKTUJĄCA panna — posada, własne mieszkanie, pozna pana do lat 40. Cel matrymonialny. Anonimowy koszt. Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 20087” 20087

PANNA, wiek średni, osobiste materialnie zabezpieczona, bez przeszłości, szuka męża intelektualisty. — Mysł przewodnia wspólne siły i cel życia. — Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 19943” 20108

KULTURALNY samotny nawiąże znajomość tylko z bardzo kulturalną, inteligentną, przystojną, młodą. Stan obywatelny. Cel matrymonialny. Agencja Sienna 12, — „Batory”. 20060

MIESZKANIA zaglądajcie bezpłatnie do źródła mieszkaniowego: Karmelicka 17 — biuro Jan Bon-ski — Szachowskiego, telefon 232-19 — założone 1910. 19674

NOCLEGI — Karpacz 14/5. 19039

POKOJU uzbudowanego, użycie łazienki — poszukuje. Dobry czynsz. Zgłoszenia: Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 20076” 20076

MIESZKANIE ogród wynajmę tanio zaraz. Kraków, Czarodziej-ska 3, od 2—5. 20062

POKOJOWE mieszkanie, centrum, stary dom, zamieniam na 3-pokojowe. Zgłoszenia: Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 20075” 20075

MIESZKANIE 3, wgl. 4-pokojowe, pełnokomfortowe, parter wysoki, wolne od 1 lipca. Wiadomość z grzeszkości: W. Emilewicz, Aleja Krasieńskiego 21, m. 1. 20074

POKOJ uzbudowany z komfortem solid-nemu panu od zaraz. Zgłosze-nia: Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 20025” 20025

NOCLEGI przyjeźdnym wygodne: Kraków, Wielopole 24/4. 20007

POKOIK czasowo noclegowy. Pedzichów 22, m. 14. 20052

POLKA poszukuje pokoju z osobnym wejściem, umeblowanego lub bez, na Osiedlu Oficerskim, albo zamieniam w taki sam w śródmieściu. Zgłoszenia: Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 20058” 20058

MIESZKANIA 4-pokojowe umeblowanego, kuchnia, łub przy-ozdobienie mebli dla pewnych wypła-calnych lokato-rów. Najstarsze Biuro Szachowskiego, Jagiellońska 10/6. 20118